

IWONA MONIKA PUCHAŁA

Katedra Projektowania Krajobrazu
Akademia Rolnicza w Szczecinie

STAN ZAGOSPODAROWANIA REKREACYJNEGO W LASACH SZCZECINA

Streszczenie. Człowiek XXI wieku niemal stale podlega zagrażającym zdrowiu, stresogennym sytuacjom. Zminimalizowaniu ich skutków sprzyja rekreacja na świeżym powietrzu. Na obszarach miejskich projektuje się tereny zielone, mające ułatwić wypoczynek bez konieczności wyjeżdżania z miasta. Wykorzystuje się również naturalne tereny zielone – lasy, szczególnie, że wypoczynek i rekreacja na terenach leśnych uchodzą za wyjątkowo korzystne. Mieszkańcy Szczecina chętnie wypoczywają w lasach, korzystając z ich przyrodniczego bogactwa, dostępnego bez konieczności przemieszczania się na duże odległości. Leśnicy starają się stworzyć jak najkorzystniejsze warunki do wypoczynku w lesie. Przedstawiona praca stanowi podsumowanie i prezentację aktualnego stanu przystosowania szczecińskich lasów do celów rekreacji. Przeanalizowano ilość oraz rozmieszczenie na terenach kompleksów leśnych: polan rekreacyjnych, ścieżek spacerowych oraz innych elementów rekreacyjnego zagospodarowania lasu.

Słowa kluczowe: las, zagospodarowanie lasu, tereny zielone, rekreacja, Szczecin

Wstęp

Człowiek XXI wieku, w wyniku prowadzenia coraz szybszego trybu życia, postępującego rozwoju technicznego oraz urbanizacji miast niemal stale podlega zagrażającym zdrowiu, stresogennym sytuacjom. Wśród wielu proponowanych rozwiązań tego problemu istotna wydaje się rekreacja na świeżym powietrzu (JANECZKO i WOŹNICKA 2006). W związku z tym na obszarach miejskich projektuje się tereny zielone, mające sprzyjać wypoczynkowi, bez konieczności wyjazdu poza granice miasta.

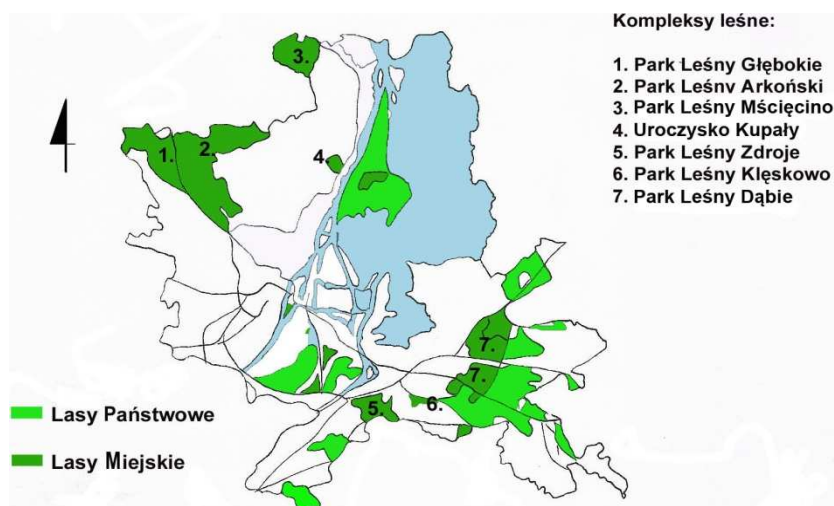
Planując tereny na cele rekreacji, wykorzystuje się również zasoby naturalne – lasy, stanowiące przecież nieodłączny element krajobrazu Polski. WAŻYŃSKI (1997) uważa, że właśnie w środowisku leśnym najlepiej realizowana jest potrzeba wypoczynku mieszkańców miast. Wypoczynek i rekreacja na terenach leśnych wydają się szczególnie korzystne m.in. w związku z możliwie najmniejszym ich przekształceniem w sto-

sunku do stanu naturalnego, czy też występowaniem sprzyjających zdrowiu warunków, stwarzanych przez roślinność budującą zbiorowiska leśne.

WAŻYŃSKI (1997) zaznacza, że położenie kompleksów leśnych w stosunku do aglomeracji, dostępność komunikacyjna oraz występowanie lasów o dużych walorach rekreacyjnych warunkują i uzasadniają potrzebę rekreacyjnego zagospodarowania.

Szczecińskie lasy

Grunty leśne Szczecina obejmują powierzchnię 5171 ha, w tym lasy stanowią 5031 ha, poziom lesistości zaś wynosi 16,7% (według ostatnich danych opublikowanych przez GUS w Szczecinie ROCZNIK STATYSTYCZNY... 2005, stan na dzień 31 XII 2004 r.). W granicach administracyjnych miasta znajdują się leśne tereny publiczne, zarządzane przez Regionalną Dyрекcję Lasów Państwowych w Szczecinie. Pod zarządem Lasów Państwowych pozostaje 2398 ha. Pozostałe lasy publiczne w granicach Szczecina, podlegające zarządowi Urzędu Miasta, administrowane są przez Zakład Usług Komunalnych – Wydział Lasów Miejskich, i stanowią lasy miejskie (komunalne). W granicach miasta znajdują się także lasy prywatne, obejmujące 64 ha (ROCZNIK STATYSTYCZNY... 2005).

Rys. 1. Rozmieszczenie lasów na terenie Szczecina z podziałem na Lasy Państwowe i Miejskie oraz umiejscowieniem Parków Leśnych (autor I. Puchała)

Fig. 1. Arrangement of forests in Szczecin including State and Town's Forests and location of Forest Parks (author I. Puchała)

Szczecińskie tereny leśne znajdują się na obu brzegach podzielonego Odrą miasta, z tym że lasy na lewobrzeżu, stanowiące wycinek Puszczy Wkrzańskiej, tworzą zwarty kompleks, natomiast lasy w prawobrzeżnej części miasta, będące fragmentami Puszczy Bukowej i Goleniowskiej, są bardziej rozproszone.

Lasy położone na lewobrzeżu, w północnej części miasta, zarządzane są przez Nadleśnictwo Trzebież. Parki Leśne: Głębokie, Arkoński (często określane mianem Zespołu Parków Leśnych Głębokie i Arkoński, z powodu bliskiej lokalizacji) oraz Park Leśny Mścięcino, a także Uroczysko Kupały, to kompleksy pod zarządem Lasów Miejskich.

Na prawobrzeżu, w południowej części miasta, znajdują się tereny zarządzane przez Nadleśnictwo Gryfino oraz należące do Lasów Miejskich – kompleksy Parków Leśnych Zdroje i Klęskowo. W części wschodniej znajdują się grunty leśne Puszczy Goleniowskiej, należące do Lasów Państwowych – Nadleśnictwa Kliniska oraz do Lasów Miejskich – Park Leśny Dąbie.

Zagospodarowanie rekreacyjne lasów Szczecina

Początki przystosowania szczecińskich lasów do celów rekreacyjnych sięgają przełomu XIX i XX wieku. Władze miejskie niemieckiego wówczas Szczecina, wychodząc naprzeciw potrzebom mieszkańców prężnie rozwijającego się miasta, rozpoczęły wykup gruntów leśnych w celu przystosowania ich do wypoczynku. Wytyczono wówczas wiele tras spacerowych, zagospodarowano bądź wybudowano liczne obiekty restauracyjno-kawiarniane (np. Dom Zdrojowy, Ustronie w Parku Leśnym Arkońskim, Grota w Parku Leśnym Zdroje) oraz monumentalne wieże widokowe: Quistorpa – w Lesie Arkońskim, Bismarcka – w Uroczysku Kupały i Baresel – w Parku Leśnym Zdroje (ENCYKLOPEDIA SZCZECINA 1999).

Stan zagospodarowania terenów leśnych do celów rekreacyjnych jest w niewielkim stopniu następstwem działań władz niemieckich z przełomu XIX/XX wieku. Większość obiektów zagospodarowania rekreacyjnego uległa zniszczeniu w wyniku zaniedbań czy działań wojennych II Wojny Światowej (ENCYKLOPEDIA SZCZECINA 1999).

Władze polskie zagospodarowywanie terenów do celów wypoczynkowych rozpoczęły zaraz po roku 1945, jednak aktualny stan jest głównie wynikiem prac przeprowadzonych w ostatnich kilkunastu latach.

Wykorzystując naturalną granicę, jaką stanowi Odra, przeanalizowano a następnie porównano stan zagospodarowania rekreacyjnego lasów na obu jej brzegach oraz w poszczególnych kompleksach. Pod uwagę wzięto tylko tereny wyraźnie przystosowane do wypoczynku, wyznaczone i wyposażone w różne elementy zagospodarowania rekreacyjnego. Zbadano liczbę oraz rozmieszczenie miejsc służących wypoczynkowi i rekreacji.

Stan ilościowy i rozmieszczenie elementów sieci zagospodarowania rekreacyjnego w lasach Szczecina

W lasach znajdujących się w granicach administracyjnych miasta wytyczone są liczne szlaki piesze. W ostatnich latach wyznaczono ścieżki spacerowe, często z funkcją edukacyjną oraz poznawczą (przyrodniczą, historyczną). Dwie z tych ścieżek znajdują się na lewym brzegu Szczecina, dwie zaś ścieżki na prawobrzeżu. Usytuowany w Parku Leśnym Arkońskim Polsko-niemiecki szlak turystyczny „Siedem Młynów – Gubałówka”

oraz ścieżka przyrodniczo-leśna w Parku Leśnym Zdroje, stworzona w ramach projektu „Jezioro Szmaragdowe miejscem polsko-niemieckiej edukacji ekologicznej”, powstała dzięki współpracy międzynarodowej z udziałem środków unijnych.

Oprócz przyrodniczych, wytyczono także ścieżki o innych zastosowaniach. W Lasu Arkońskim znajduje się ścieżka zdrowia. Dla pasjonatów jazdy konnej powstała ścieżka konna Głębokie – Bartoszewo w Parku Leśnym Głębokie.

Tabela 1. Leśne ścieżki różnego typu
Table 1. Different types of forest paths

Lp.	Lokalizacja			Nazwa
1.	Lewo-brzeże	Park Leśny Arkoński	okolice Leśniczówki „Białej”. Doliną Siedmiu Młynów do „Szczecińskiej Gubałówki”	Polsko-niemiecki szlak turystyczny „Siedem Młynów-Gubałówka”
2.				Ścieżka zdrowia
3.		Park Leśny Głębokie	okolice jeziora Głębokie	Ścieżka przyrodniczo-leśna „Nad Jeziorem Głębokie”
4.			na trasie Głębokie–Bartoszewo	Ścieżka konna
5.	Prawo-brzeże	Park Leśny Zdroje	w okolicach Jeziora Szmaragdowego	Ścieżka przyrodniczo-leśna „Szmaragdowe-Zdroje”
6.			wzdłuż brzegu Jeziora Szmaragdowego	Ścieżka przyrodnicza do projektu „Jezioro Szmaragdowe miejscem polsko-niemieckiej edukacji ekologicznej”

Z myślą o właścicielach psów, leśnicy przygotowali trzy wybiegi, w pełni wyposażone w drewniane urządzenia do treningu.

Tabela 2. Wybiegi dla psów
Table 2. Dog's playgrounds

L.p.	Lokalizacja		
1.	Lewobrzeże	Park Leśny Arkoński	przy ul. Chopina
2.			w okolicy pętli tramwajowo-autobusowej przy kąpielisku „Głębokie”
3.	Prawobrzeże	Park Leśny Zdroje	przy ul. Kopalnianej

W granicach administracyjnych miasta Szczecina wyróżniono 15 polan wypoczynkowych z zadaszeniami i miejscami do palenia ognisk. Zaprojektowano je zarówno w miejscu naturalnych polan śródleśnych, jak również otrzymanych w wyniku wycinki lasu. Polany znajdują się na terenie lasów należących do miasta, natomiast brakuje zagospodarowanych polan na gruntach podległym Lasom Państwowym.

Tabela 3. Polany rekreacyjne – stan liczebny i zagospodarowanie
 Table 3. Glades – number and preparation for recreation

Lp.	Lokalizacja		Nazwa	Elementy zagospodarowania rekreacyjnego			Uwagi
				ławki/ stoły	wiaty	pale- niska	
	Lewobrzeże						
1.	Park Leśny Głębokie	plaża nad J. Głębokim	–	+	+	2	20 miejsc parkingowych
2.		pn-zach kraniec J. Głębokiego	Bagienna Olszyna	+	1	1	
3.		przy j. Głębokim	–	+	1	1	
4.		okolica ul. Kupczyka	–	+	+	2	
5.		w okolicy pętli tramwajowo-autobusowej przy kąpielisku „Głębokie”	–	+	1	1	
6.	Park Leśny Arkoński	w okolicy ul. Zegadłowicza	Polana Sportowa	+	2	2	boiska do gry, korty tenisowe
7.		przy Drodze Siedmiu Młynów	Polana Harcerska	+	1	2	
8.		za leśniczówką „Biała” przy ul. Miodowej	–	+	2	2	
9.		przy ul. Miodowej	Polana Słoneczna	+	1	1	20 miejsc parkingowych
10.		Lasek Arkoński przy J. Goplana	–	+	–	3	
	Prawobrzeże						
11.	Park Leśny Zdroje	w okolicy J. Szmaragdowego	Polana Widok (Widokowa)	+	3	2	punkt widokowy z panoramą na miasto
12.		w okolicy J. Szmaragdowego, przy ul. Letniskowej	Polana Słoneczna (Barasel)	+	1	2	
13.		w okolicy ul. Letniskowej	Skórcza Góra	+	–	–	punkt widokowy z panoramą na miasto
14.		okolica ul. Granitowej	Wzgórze Akademickie	+	–	–	punkt widokowy z panoramą na miasto
15.	Park Leśny Kłuskowo	na skrzyżowaniu głównych alejek parkowych	–	+	2	2	

Szczecińskie lasy zagospodarowano również pod kątem innych form rekreacji. Na ich terenie znajdują się kąpieliska miejskie. W Parku Leśnym Głębokie przy jeziorze Głębokie znajduje się kąpielisko i plaża oraz wypożyczalnia sprzętu pływackiego. W sąsiadującym z nim Parku Leśnym Arkońskim położone jest kąpielisko „Arkonka”, powstałe przez uregulowanie leśnego jeziora o tej samej nazwie (obecnie nieczynne). Przy trzecim kąpielisku – „Dziewoklicz” – działa baza PTTK, w której można wypożyczyć sprzęt pływający.

Na terenie Parku Arkońskiego założono Kompleks Sportowo-Rekreacyjny „Szczecińska Gubałówka”, ze sztucznie naśnieżanym stokiem narciarskim i lodowiskiem, atrakcyjną alternatywę dla wyjazdów „na narty”.

Tabela 4. Inne elementy zagospodarowania rekreacyjnego
Table 4. Other elements of preparation for recreation

Lp.	Lokalizacja			Nazwa
1.	Lewobrzeże	Park Leśny Głębokie	Na jeziorze Głębokie	Kąpielisko „Głębokie”
2.		Park Leśny Arkoński	Przebudowane jezioro	Kąpielisko „Arkonka”
3.	Prawobrzeże	w okolicach Szosy Poznańskiej	Na rzece Odrze	Kąpielisko „Dziewoklicz”
4.	Lewobrzeże	Park Leśny Arkoński	Przy ul. Lisiej	Kompleks sportowo-rekreacyjny „Szczecińska Gubałówka”

Wnioski

Przeprowadzone obserwacje wskazują, że mieszkańcy Szczecina chętnie wypoczywają w lasach w obrębie miasta, korzystając z ich przyrodniczego bogactwa, różnorodności zbiorowisk roślinnych i ukształtowania terenu. Skłania do tego dostępność lasu bez konieczności przemieszczania się na duże odległości oraz możliwość dojścia pieszo, bądź dojazdu różnymi środkami komunikacji.

Tereny leśne stwarzają warunki dla różnych kształtów aktywności wypoczynkowej. PIENKOS i KOZIKOWSKA (2006) wymieniają formy rekreacji o charakterze wędrownym, jak spacer, biegi, jazdę rowerem oraz o charakterze zabawowo-sportowym: gry, ćwiczenia fizyczne, zabawy, które należy zakwalifikować jako czynne. Określeniem form biernych (pasywnych) nazywają: wypoczynek na ławce, piknik z ogniskiem. Ponadto wymieniają formy rekreacji o charakterze edukacyjnym (obserwacje fauny, flory, pomników historycznych na obszarach leśnych) i prozdrowotnym (spacery i odpoczynek).

Wśród wypoczywających w szczecińskich lasach wyróżniono grupy zainteresowane wymienionymi, zróżnicowanymi formami rekreacji.

Warunki do rekreacji o charakterze czynnym dla wypoczywających aktywnie – spacerujących szlakami turystycznymi i ścieżkami spacerowymi, również z psami, czy tzw. ścieżkami zdrowia, uprawiających biegi (jogging, biegi terenowe, na orientację), trenujących jazdę na rowerze, jazdę konną oraz korzystających z terenów leśnych do gier

i zabaw ruchowych oferują szczególnie kompleksy Parków Leśnych Głębokiego, Arkońskiego, Zdroje oraz Kłęskowo.

Mieszkańcy należący do drugiej grupy użytkowników lasu, preferujący bierne formy rekreacji: wypoczynek pod wiatami, usytuowanymi na niewymagających dużego wysiłku trasach spacerowych, pikniki na polanach rekreacyjnych, połączone z paleniem ognisk (często niestety nie tylko w miejscach do tego przeznaczonych), plażowanie, szczególnie upodobali sobie kompleksy leśne w pobliżu zbiorników wodnych: jeziora Głębokiego w Parku Leśnym Gębokie w lewobrzeżnej części i Jeziora Szmaragdowego w Parku Leśnym Zdroje w prawobrzeżnej części miasta.

Formy rekreacji, określane przez PIENKOSĄ i KOZIKOWSKĄ (2006) jako edukacyjne i prozdrowotne są udziałem obu wymienionych grup, czasem niecelowym, połączonym z wybraną przez wypoczywających formą wypoczynku. Spacerujący stykają się często z pozostałościami przedwojennego zagospodarowania lasu, korzystając ze szlaków i alejek wyznaczonych na przełomie XIX i XX wieku, obserwując ruiny dawnych kawiarni, wież widokowych, pomników. Podziwiają także zbiorowiska leśne, różnorodne gatunki zwierząt, mimowolnie poznając środowisko naturalne i procesy w nim zachodzące.

Podążając za preferencjami ludności, leśnicy pracują nad rozbudową leśnej sieci rekreacyjnej. Działania prowadzone w kierunku zagospodarowania rekreacyjnego szczecińskich lasów zmierzają do zaspokojenia potrzeb mieszkańców miasta. Jednak obecny stan zagospodarowania należy uznać za nie w pełni właściwy i niewystarczający w związku z obserwowanym zwiększającym się zainteresowaniem wypoczynkiem w lesie.

Większość elementów zagospodarowania rekreacyjnego usytuowanych jest na obszarach zarządzanych przez Lasy Miejskie. Wyjątek stanowią jedynie szlaki piesze.

Tereny przystosowane do celów rekreacji skomasowane są na obszarze Parków Leśnych Głębokiego, Arkońskiego, Zdroje oraz Kłęskowo. Większa ilość elementów zagospodarowania rekreacyjnego, znajduje się w parkach lewobrzeża, jest to szczególnie widoczne w przypadku polan. Sytuację tę uzasadnia wielkość powierzchni Parków Leśnych Głębokiego i Arkońskiego w stosunku do powierzchni parków prawobrzeża.

Skupienie elementów zagospodarowania na ograniczonym obszarze powyższych kompleksów leśnych prowadzi do dużej presji na środowisko naturalne w ich obrębie. Skutki działalności człowieka, takie jak wydeptywanie, wypalenia (przypadkowe bądź celowe), połamane pędy roślin, są szczególnie zauważalne w okresie ciepłej, słonecznej pogody, skłaniającej do wypoczynku na łonie natury.

Za element negatywny należy uznać liczbę miejsc i urządzeń przeznaczonych do rekreacji. Przy stanie ludności Szczecina, kształtującym się na poziomie 411-413 tys. osób (dane GUS), na każdą z 15 dostępnych i zagospodarowanych polan przypada około 27 450 osób, na każdą z sześciu różnego typu ścieżek specjalnych – około 68 600. Zakładając, że tylko co dziesiąty szczecinianin skorzysta z wypoczynku w lesie, aktualna liczba polan, ścieżek i obiektów typu parkingi leśne, wybiegi dla psów – jest niewystarczająca. Brak placów przeznaczonych specjalnie do zabaw dla dzieci. Również liczbę urządzeń rekreacyjnych: ławek, zadaszeń, tablic informacyjnych na szlakach należy uznać za niewystarczającą.

Kolejną wadą w aktualnym zagospodarowaniu jest małe zróżnicowanie urządzeń rekreacyjnych. Ławy, zadaszenia, ogrodzenia zaprojektowane są w podobnym, sprawiającym wrażenie ciężkości i toporności, stylu, podyktowanym koniecznością częstej naprawy lub wymiany zniszczonych przez pseudoturystów sprzętów.

Rys. 2. Turyści wypoczywający pod wiatą na Polanie Widokowej (fot. I. Puchała)

Fig. 2. Tourists resting under the umbrella roof at Widokowa Glade (photo by I. Puchała)

Do zalet istniejącej sieci rekreacyjnej w lasach Szczecina należy zaliczyć ich usytuowanie. Tereny o największym natężeniu elementów zagospodarowania rekreacyjnego charakteryzują się położeniem w wyjątkowo atrakcyjnych krajobrazowo obszarach: o ciekawej rzeźbie terenu (Park Leśny Zdroje), w pobliżu zbiorników wodnych (Jezioro Głębokie, Szmaragdowe), wśród ciekawych zbiorowisk leśnych (Puszcza Bukowa).

Inną zaletą umiejscowienia głównych szlaków, ścieżek i polan jest ich dostępność. Położone są w niewielkich odległościach od osiedli mieszkalnych, co umożliwia szybkie dotarcie na miejsce. W przypadku osiedli bardziej oddalonych istnieje natomiast możliwość dogodnego dojazdu środkami komunikacji miejskiej.

Za pozytywne należy także uznać stworzenie specjalnych miejsc do palenia ognisk na każdej z polan. Fakt ten sprzyja poprawie bezpieczeństwa korzystających z wypoczynku w lesie oraz zmniejsza straty ponoszone przez środowisko.

Stan zagospodarowania rekreacyjnego lasów Szczecina wymaga podjęcia działań mających na celu jego udoskonalenie. Wszystkie zmiany oraz nowe projekty powinny stanowić kompromis między potrzebami turystów a utrzymaniem harmonijnego stanu w środowisku. Należy podjąć działania mające na celu odciążenie istniejących już miejsc wypoczynku. Zalecane jest rozwinięcie sieci rekreacyjnej poprzez rozpropagowanie nieuczęszczanych istniejących szlaków oraz wyznaczenie nowych, stworzenie ścieżek konnych, rowerowych i innych. Konieczne wydaje się wyznaczenie i zagospodarowanie nowych polan rekreacyjnych na terenie pozostałych, niewykorzystywanych dotychczas kompleksów leśnych na terenie Szczecina. W celu zminimalizowania negatywnego wpływu na środowisko należy poszukiwać wśród dostępnych kompleksów leśnych tych uważanych za najbardziej odporne na wpływ działalności człowieka.

Rys. 2. Tablica informacyjna przy ścieżce nad Jeziorem Szmaragdowym (fot. I. Puchała)

Fig. 2. The information board on forest path next to the lake Szmaragdowe (photo by I. Puchała)

W związku z wzrastającą liczbą zmotoryzowanych turystów za zasadne uznaje się zwiększenie liczby miejsc parkingowych.

Zalecane jest poszukiwanie nowej stylistyki dla wprowadzanych elementów, łączącej trwałość, łatwość wykonania i estetykę powiązaną z lasem.

W związku ze stresującym trybem życia człowiek XXI wieku, zmęczony hałasem i zanieczyszczeniem środowiska miasta, coraz chętniej i częściej zwraca się w kierunku natury. Przebywanie wśród naturalnych bądź zmienionych w niewielkim stopniu zbiorowisk leśnych, poprawia kondycję fizyczną i psychiczną i jest coraz szerzej doceniane i praktykowane. Zwiększa się również, dzięki coraz intensywniej prowadzonej edukacji społeczeństwa, świadomość ekologiczna. Zabiegi te również działają zachęcająco do korzystania z odpoczynku w lesie. Biorąc powyższe pod uwagę należy przypuszczać, że zainteresowanie rekreacją w terenach leśnych będzie wzrastać. Należy podjąć działania w kierunku takiego zagospodarowania rekreacyjnego lasu, które będzie ułatwiać korzystanie z zasobów krajobrazowych i przyrodniczych, a jednocześnie w jak najmniejszym stopniu wpływać na degradację środowiska.

Literatura

- WAŻYŃSKI B., 1997. Urządzanie i zagospodarowanie lasu dla potrzeb turystyki i rekreacji. Wyd. AR, Poznań.
- ENCYKLOPEDIA SZCZECINA. 1999. Red. T. Białecki. Wyd. USz, Szczecin.
- JANECKO E., WOŹNICKA M., 2006. Lasy komunalne w systemie rekreacyjnym Warszawy. W: *Turystyka i rekreacja: wymiary teoretyczne i praktyczne*. Red. J. Kosiewicz. Wyd. URz, Rzeszów: 410-417.
- KOZIKOWSKA M., PIEŃKOS K., 2006. Lasy komunalne jako przestrzeń rekreacyjna mieszkańców Warszawy. Red. J. Kosiewicz. Wyd. URz, Rzeszów: 356-367.
- ROCZNIK statystyczny Szczecina 2005. GUS, Szczecin. [http://www.stat.gov.pl/cps/rde/xbcr/szczec/ASSETS_miasto_2005_ludnosc_02.pdf]. [http://www.stat.gov.pl/cps/rde/xbcr/szczec/ASSETS_miasto_2005_rolnictwo_03.pdf].

THE CURRENT STATE OF PREPARATION FOR RECREATION IN FORESTS OF SZCZECIN

Summary. Living in XXI century, human stays constantly under the influence of harmful, stressful situations, which the outdoor recreation seems to minimize. Green spaces in urban areas are designed to make resting process in cities easier. Natural green spaces – forest are also used designing process, as they seem to be quite favourable for rest and recreation. Szczecin's inhabitants spend their spare time in forests willingly, without any necessity to wander about long distances. Forest administration tries to create as favourable conditions to rest in the forests as possible. The article sums up and presents condition of preparation for recreation in Szczecin's forests. The number and arrangement of recreational elements such as forest glades, paths and others were presented.

Key words: forest, green areas, recreation, Szczecin

Adres do korespondencji – Corresponding address:

Iwona Puchała, Katedra Projektowania Krajobrazu, Akademia Rolnicza w Szczecinie, ul. Słowackiego 17, 71-434 Szczecin, Poland, e-mail: iwona003@op.pl

Zaakceptowano do druku – Accepted for print:

10.11.2008

Do cytowania – For citation:

Puchała I.M., 2009. Stan zagospodarowania rekreacyjnego w lasach Szczecina. Nauka Przyr. Technol. 3, 1, #23.